

Biography

Mohammad-Reza Lotfi was born in 1946, in Gorgan, Iran. Encouraged by his elder brother, he began learning the Tar and proved his talent by winning the first prize at Iran's Young Musicians Festival in 1964. A year later, having finished high school he moved to Tehran and got accepted in the classes of Habibollah Salehi and Master Ali Akbar Shahnavi; he learned the Vaziri Style, and western music theory; his knowledge resulted in his cooperation with Conservatory Orchestra and Saba Orchestra (directed by Hossein Dehlavi). Getting admitted into the Faculty of Fine Arts at the University of Tehran and learning the Radif of Mirza Abdollah under Nour-Ali Khan Boroumand was a new beginning for a stronger presence in Iranian Classical music's sea of concepts; and this learning process continued till Boroumand's last minutes of life. Lotfi learned the classic style of 'Avazi' (Vocal) radifs and tasnifs from Abdollah Davami, and the Setar from Saeid Hormozi. He taught music for three years at the Institute for Intellectual Development of Children and Young Adults (known as Kanoon), and for another two years in the Musical Research Department at the National Iranian Radio & Television; then in 1974, he began cooperating with Tehran Radio and the Music Department of the University of Tehran, and meanwhile co-founded the Sheyda Ensemble. After Iran's 1979 Revolution, Lotfi became the Head of the School of Music at the University of Tehran for 18 months. During the same period, with the cooperation of Hossein Alizadeh and his other colleagues from the ensembles Sheyda and Aref, he founded the Chavosh Conservatory, and the result of his series of remarkable efforts and activities was the release of works regarded by most masters of music as some of the best Iranian musical masterpieces. He had concerts in Rome, Florence, Beldonia, Padua, etc, and after migrating to the United States, he began a new series of his activities; he also resided in Switzerland for a while. Lotfi has made much effort to get the world to know the Iranian Classical music by opening a chain of 'Sheyda' conservatories in different countries, and by holding various concerts and seminars. Some of his works and concerts are: the tasnifs 'In Memory of the Mystic', 'Darvak', 'Naz-e Leili', 'Koucheh sar-e Shab', 'Nava Concert' and ...

- نوازنده تار و سه تار ، نوا ساز ، مدرس ، محقق و مولف / از موسسین کانون فرهنگی هنری "چاووش" / از موسسین گروه "شیدا" / تألیف کتاب سال "شیدا" (چهار جلد) و ...
- حضور در کنسرت های متعدد موسیقی در داخل و خارج از کشور (من جمله در رم، فلورانس، بلدونیا، بادوا، لس آنجلس، سانتیگو، سانفرانسیسکو، شیکاگو، بوستن، نیویورک، واشنگتن و ...)
- Tar/Setar Player, Melody Composer, Instructor, Scholar, and Author
- A Founding Member of Chavosh Conservatory
- A Founding Member of 'Sheyda Ensemble'
- Author of the book 'Shour is the Mother of all Dastgah (Modes)' (unpublished), 'Sheyda' (book-of-the-year, four volumes), etc.
- Performing in numerous concerts in many cities around the world such as Tehran, Rome, Florence, Padua, Los Angeles, Santiago, San Francisco, Chicago, Boston, New York, Washington, etc.

بیوگرافی و توضیحات

محمد رضا لطفی در سال ۱۳۲۵ در شهر گرگان به دنیا آمد. به تشویق برادر بزرگ خود آموزش تار را آغاز نمود و در سال ۱۳۴۲ استعداد خود را در این زمینه با کسب جایزه نخست در جشنواره موسیقیدانان جوان نشان داد. پس از اتمام دوره تحصیل در سال ۱۳۴۳ به تهران آمد و به محضر حبیب الله صالحی و علی اکبر شهنازی راه یافت و در کلاسهای شبانه هنرستان موسیقی با مکتب وزیری و تنوری موسیقی غربی آشنا گردید که حاصل آن همکاری با ارکسترهای هنرستان و صبا بود که زیر نظر حسین دهلوی اداره می گردید. ورود به دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران و آموزش ردیف میرزا عبدالله با نورعلی خان برومند سر آغاز نوینی برای حضور بیشتر در دریای پر معنای موسیقی ایران بود که این آموزش تا آخرین دقایق حیات نورعلی خان برومند ادامه یافت. لطفی ردیف آوازی و تصنیف قدیمی را نزد عبدالله دوامی و سه تار را نزد سعید هرمزی آموخت. وی به مدت سه سال به عنوان مربی آموزشی با کانون پرورش کودکان و نوجوانان و دو سال در مرکز گردآوری و شناخت موسیقی رادیو و تلویزیون به همکاری پرداخت و از سال ۱۳۵۲ به همکاری با رادیو ایران و گروه موسیقی دانشگاه تهران مشغول گردید و طی این مدت گروه "شیدا" را پایه گذاری نمود. پس از پیروزی انقلاب اسلامی به مدت یکسال و نیم سرپرستی دانشکده هنرهای زیبا دانشگاه تهران را عهده دار بود و در همین سالها به اتفاق حسین علیزاده و سایر همکاران گروه "شیدا" و "عارف"، به تاسیس کانون فرهنگی هنری "چاووش" همت گماشت و در طی یک سلسله فعالیت چشمگیر آثاری از این گروه به جای ماند که به گفته بسیاری از اساتید از بهترین کارهای موسیقی ایران به شمار می روند. او کنسرت هایی را در شهر رم، فلورانس، بلدونیا، بادوا و ... اجرا و در سال ۱۳۶۵ با مهاجرت به آمریکا دور تازه ای از فعالیت های هنری خود را آغاز نمود و مدتی نیز در سوئیس اقامت داشت. لطفی با تاسیس مراکز فرهنگی و هنری "شیدا" در کشورهای مختلف و با برگزاری کنسرتها و سمینارهای گوناگون، برای شناساندن موسیقی قدیمی ایران تلاش بسیار نمود. از جمله آثار، فعالیتها و کنسرت های ایشان می توان به تصنیف های، "به یاد عارف"، "داروک"، "ناز لیلی"، "کوچه سار شب"، "کنسرت نوا" (جشن هنر شیراز)، بازسازی آوازهای قمر، بازسازی آثار گذشتگان، "به یاد درویش خان"، "به یاد طاهرزاده"، "چاووش ۱" (به یاد عارف)، "چاووش ۲" (شب نورد)، "چاووش ۴"، "چاووش ۶"، "چاووش ۸"، "چاووش ۹"، آلبوم کتاب و صفحه گرامافون "موسیقی آوازی ایران" (ردیف عبدالله دوامی)، "چشمه نوش"، "رمز عشق"، "پرواز عشق"، "بسته نگار"، کنسرت های انفرادی در شهرهای مختلف ایتالیا، کنسرت های متعدد در شهرهای لس آنجلس، سانتیگو، سانفرانسیسکو، شیکاگو، بوستن، نیویورک و واشنگتن به همراهی حسین علیزاده و حسین عمومی، کتاب سال "شیدا" (چهار جلد) و تعدادی مقاله و ... اشاره ای داشت.